

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Mgr. J. Š.**

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Kounicova 67, Brno

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) Ing. M. H., Ph.D.
- 2) V. P.
- 3) Ing. V. P.
- 4) Ing. J. Š., Ph.D.
- 5) Ing. H. Š.
- 6) Ing. J. H., Ph.D.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. 5400/OD/MMB/162139/
2014/-Ro-/12/

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu městské části města Brna Brno-Bystrc, odboru životního prostředí a dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24. 2. 2014, č. j. 14-02693/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, tak, že výrok tohoto rozhodnutí nahradil výrokem novým, který zní:
„1a. Pozemní komunikace nacházející se v erozní rýze ležící na okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, dále na okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, a dále vedoucí napříč pozemkem p. č. x, všechny k. ú. Bystrc, je veřejně přístupnou účelovou komunikací v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a to od nepaměti.
1b. Na pozemcích p. č. x, x, x, x, x, x, x, x, vše k. ú. Bystrc, se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích od 26. 2. 2015.“
Vlastníkům pozemků p. č. x, x a x, všechny v k. ú. Bystrc, bylo dále uloženo podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), aby z označené veřejně přístupné účelové komunikace odstranili pevné překážky a zajistili její zprůchodnění.
2. Dne 9. 11. 2011 bylo na základě žádosti právních předchůdců žalobce, pana P. Š. a paní J. Š., podané dne 30. 9. 2011, správním orgánem I. stupně vydáno pod č. j. 11-14144/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, deklaratorní rozhodnutí o existenci veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 1. 2012, sp. zn. 5400/OD/MMB/469460/2011/-Ro-/29/, k odvolání osob zúčastněných na řízení 3) Ing. V. P., nar. X, a právních předchůdců žalobce, pana P. Š. a paní J. Š., rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 11. 2011, č. j. 11-14144/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, změnil tak, že výrok rozhodnutí nově zněl: „1. Část pozemků parcelních čísel x a x oba v k. ú. Bystrc, slouží jako účelová komunikace v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. 2. Pozemky parcelních čísel x, x, x, x, x, x, x a x, vše v k. ú. Bystrc, neslouží jako účelová komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.“
4. Toto rozhodnutí žalovaného bylo právními předchůdci žalobce - panem P. Š. a paní J. Š. - napadeno správní žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 18. 12. 2012, č. j. 31 A 27/2012 - 91, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
5. Žalovaný poté opětovně přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 11. 2011, č. j. 11-14144/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, které rozhodnutím ze dne 4. 3. 2013, sp. zn. 5400/OD/MMB/469460/2013/-Ro-/29/, zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

6. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 4. 7. 2013, č. j. 13-11305/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, deklaroval existenci veřejně přístupné účelové komunikace nacházející se na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, a zároveň uložil vlastníkům uvedených pozemků, aby z deklarované veřejně přístupné účelové komunikace odstranili pevné překážky a zajistili její zprůchodnění v celé délce. Toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo k odvolání osob zúčastněných na řízení 1) Ing. M. H., Ph.D., 2) V. P., nar. X a 3) Ing. V. P., nar. X, rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 11. 2013, sp. zn. 5400/OD/MMB/321972/2013/-Ro-/29/, z důvodu procesních pochybení zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání.
7. Správní orgán I. stupně poté vydal dne 24. 2. 2014 rozhodnutí, č. j. 14-02693/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, o tom, že na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, existuje ke dni vydání tohoto rozhodnutí veřejně přístupná účelová komunikace, a to od nepaměti. Zároveň vlastníkům uvedených pozemků uložil podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, aby z označené veřejně přístupné účelové komunikace odstranili pevné překážky a zajistili její opětovné zprůchodnění v celé délce, k čemuž jim určil lhůtu 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
8. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 6. 2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/162139/2014/-Ro-/12, k odvolání osob zúčastněných na řízení 1) Ing. M. H., Ph.D., 2) V. P., nar. X, a 3) Ing. V. P., nar. X, odvolání jmenovaných zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
9. Toto rozhodnutí žalovaného bylo osobou zúčastněnou na řízení 3) Ing. V. P., nar. X, napadeno správní žalobou u Krajského soudu v Brně, který rozsudkem ze dne 12. 5. 2016, č. j. 30 A 57/2014 - 111, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. 5400/OD/MMB/162139/2014/-Ro-/12/, změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 2. 2014, č. j. 14-02693/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, tak jak bylo popsáno výše. Považoval přitom za nutné zohlednit stav, který byl v předmětné lokalitě nastolen od 26. 2. 2015, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného o omezení veřejného přístupu na do té doby veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Správní orgán I. stupně totiž rozhodnutím ze dne 21. 11. 2014, č. j. 14-16968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14, vyhověl žádosti osob zúčastněných na řízení 1) Ing. M. H., Ph.D., 2) V. P., nar. X, 3) Ing. V. P., nar. X, a 6) Ing. J. H., Ph.D., přičemž žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. 5400/OD/MMB/9030/2015/-Ro-/1/, jež nabylo právní moci dne 26. 2. 2015. Omezení veřejného přístupu bylo zajištěno umístěním dvou branek na hranici pozemků p. č. x a p. č. x, a dále na hranici pozemků p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, s tím že majitelům pozemků p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, budou předány klíče od zmíněných branek a v případě potřeby budou tyto klíče předány i vlastníkům pozemků p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný dále uvedl, že změněný výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně

koresponduje se současnou situací v předmětné lokalitě. Posuzovaná cesta je ve své horní části, tj. od komunikace vedoucí od garáží na ulici F. veřejná a vede po okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, dále po okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, a dále napříč pozemkem p. č. x, vše v k. ú. Bystrc. Oproti tomu přístup veřejnosti na cestu umístěnou na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, vše v k. ú. Bystrc, byl omezen a pozemní komunikace zde se nacházející má charakter neveřejné účelové komunikace. K otázce deklarace veřejně přístupné účelové komunikace dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích žalovaný dodal, že v případě užívání cesty na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, kdy cesta slouží pouze majitelům uvedených pozemků jako nezbytná komunikační spojnice k jejich nemovitostem, tato nesplňuje podmínku obecného užívání, a nemůže se tak v této části cesty jednat o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 1 As 63/2013 - 49, pak žalovaný považoval za nadbytečné zabývat se naplněním dalších znaků veřejně přístupné účelové komunikace, neboť všechny podmínky musejí být splněny kumulativně.

II. Obsah žaloby

11. Žalobce v podané žalobě předesťel skutkové okolnosti projednávané věci a popsal průběh předcházejícího řízení. Byl přesvědčen o rozpornosti výroku napadeného rozhodnutí, kdy v části 1b výroku žalovaný nespécifikoval charakter cesty na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc. Zároveň žalobce upozornil, že odkazem na stav ode dne 26. 2. 2015 žalovaný nepřipustně směšuje výsledky dvou řízení. Vzhledem k odkazu na stav platný ke dni 26. 2. 2015 žalobce dále v podané žalobě popsal okolnosti, jež vedly k tomuto stavu. V této souvislosti uvedl, že odstranění pevných překážek z pozemní komunikace spojující ulici F. s potokem Vrbovec bylo provedeno dne 6. 11. 2014. Pouhých patnáct dní poté (21. 11. 2014) byl rozhodnutím správního orgánu I. stupně č. j. 1416968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14, omezen přístup veřejnosti na předmětnou účelovou komunikaci. Na pěšinu byly instalovány branky. Vlastníci pozemků, na nichž byly branky instalovány, předali žalobci klíče od branek. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 30 A 57/2014 - 111, bylo následně zrušeno původní rozhodnutí, jímž byla veřejně přístupná účelová komunikace deklarována v celé délce pěšiny. Vlastník pozemku p. č. x v k. ú. Bystrc na uvedený rozsudek reagoval uvedením oplocení do původního stavu a instalací nové branky na hranici pozemku p. č. x v k. ú. Bystrc. Pro žalobce se tímto jeho pozemek stal opět nepřístupný, přičemž tento stav zůstal do podání žaloby nezměněn.
12. Žalobce měl proto za to, že žalovaný ve své argumentaci zaměňuje příčinu a následek. Majitelé parcel v horní části lokality opravdu od roku 2008 až doposud po pěšině dolů až k potoku nechodili. Nikoliv však proto, že by slábla jejich potřeba, ale proto, že jim v tom bylo bráněno. Úkolem žalovaného tedy bylo posoudit stav v době vydání původního rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 2. 2014, č. j. 14-02693/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11. Dle žalobce však žalovaný zcela nepřipustně opřel rozhodnutí o odvolání proti dřívější deklaraci pěšiny jako veřejné od nepaměti o nové rozhodnutí, kterým bylo povoleno pěšinu uzavřít pro veřejnost.

13. Žalobce dále, přestože si byl vědom, že dané skutečnosti nemají přímý vztah k předmětu řízení, přiložil výpis z katastrální mapy s vyznačením vlastníků jednotlivých parcel. Dle jeho názoru dával tento tušit, že vývoj v předmětné lokalitě směřuje k postupnému ovládnutí zahrádkářské kolonie dvěma vlastníky, kteří svou činností znehodnocují pozemky vlastníků ostatních. S ohledem na vše výše uvedené žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření nejprve podrobně popsal předcházející vývoj posuzované věci. K tomu s odkazem na rozsáhlý spisový materiál doplnil, že celá věc je značně komplikovaná a odráží sousedské vztahy majitelů zahrádek a chat v lokalitě potoka Vrbovec. Správní orgány dospěly v roce 2014 k závěru, že cesta napříč zahrádkami byla k roku 2008 veřejně přístupnou účelovou komunikací. Následně v roce 2015 omezily na tuto cestu veřejný přístup. Když Krajský soud v Brně v roce 2016 zrušil deklaratorní rozhodnutí o tom, že cesta je veřejně přístupnou účelovou komunikací a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, dostaly se správní orgány do komplikované situace, neboť omezení (úprava) veřejného přístupu navazovalo na deklaratorní rozhodnutí o existenci veřejné přístupné účelové komunikace. V napadeném rozhodnutí proto žalovaný vycházel ze situace, kdy přístup na předmětnou cestu byl pravomocně omezen rozhodnutím ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. 5400/OD/MMB/9030/2015/-Ro-/1/ (právní moc 26. 2. 2015). Žalovaný byl proto přesvědčen o správnosti a zákonnosti nyní žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž doplnil, že vzhledem k nevraživosti sousedů a rozličným názorům na řešení věci nebude žádné rozhodnutí nikdy akceptováno všemi účastníky řízení.

IV. Replika žalobce

15. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného podáním repliky, v níž setrval na všech dosavadních argumentech a tvrzeních obsažených v žalobě. Odmítl tvrzení žalovaného o nevraživosti mezi sousedy s tím, že toliko hájí své subjektivní veřejné právo. Neakceptoval rovněž skutečnost, že jej žalovaný odkázal do režimu soukromého práva. Dle žalobce napadené rozhodnutí hraničí s odepíráním spravedlnosti. Ze spisové dokumentace poskytnuté žalovaným je dle žalobce zřejmá nadstandardní vstřícnost vůči těm, kteří dlouhodobě bránili v průchodu pěšinou nejen veřejnosti, ale i sousedům, kteří tak neměli přístup na své zahrádky. Závěrem žalobce uvedl, že teprve až po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí zrušil vlastní pozemku p. č. x v k. ú. Bystrc zátaras a žalobce svépomocí odstranil nepořádek v horní části pěšiny.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaný ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy nevyjádřil nesouhlas s takovým projednáním věci, ačkoli byl poučen o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen,

rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

17. Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci je předmětem posouzení otázka existence veřejné účelové komunikace, připomíná krajský soud ve stručnosti relevantní právní úpravu a judikaturu soudů týkající se dané problematiky.
19. Podle ustanovení § 7 odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích, je účelovou komunikací pozemní komunikace, která *slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi* nebo *k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků*. Tyto komunikace jsou veřejně přístupnými účelovými komunikacemi. K tomu, aby komunikace byla označena za veřejně přístupnou účelovou komunikaci, musí být splněny jednak podmínky stanovené v § 7 zákona o pozemních komunikacích, jednak podmínky, které dovodila judikatura soudů (k tomu srovnej nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, publikovaný pod č. N 2/48 SbNU 9, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>), tj. udělení souhlasu s obecným užíváním (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 5 As 27/2009 - 66, publikovaný pod č. 2012/2010 Sb. NSS, a ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2 As 44/2011 - 99, publikovaný pod č. 2370/2011 Sb. NSS, oba dostupné na www.nssoud.cz), a nezbytná komunikační potřeba (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2 As 44/2011 - 99, publikovaný pod č. 2370/2011 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz). Všechny tyto podmínky přitom musí být splněny kumulativně.
20. Podle ustanovení § 7 odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích může příslušný silniční správní úřad na žádost vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka.
21. Dále krajský soud uvádí, že v předmětné věci již opakovaně rozhodoval, a to nejprve rozsudkem ze dne 18. 12. 2012, č. j. 31 A 27/2012 - 91, a následně rozsudkem ze dne 12. 5. 2016, č. j. 30 A 57/2014 - 111. Závěry obou výše uvedených rozsudků přitom dle krajského soudu nelze seznat rozpornými, jak opakovaně naznačuje žalovaný. Rozsudkem ze dne 18. 12. 2012, č. j. 31 A 27/2012 - 91, krajský soud zrušil původní rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k novému projednání, kdy v uvedeném zrušovacím rozsudku konstatoval, že rozhodnutí žalovaného bylo ve svých závěrech zásadně nedostatečné a trpělo vnitřní rozporností. Zdůraznil především, že správní orgány měly posuzovat stálost a patrnost cesty v terénu v době, kdy bylo

zabráněno jejímu užívání, tedy v roce 2008 a dříve, což neprovedly. Rovněž v souvislosti s otázkou souhlasu vlastníků s užíváním pozemků měl žalovaný zkoumat nejen stanovisko současných vlastníků, ale i to, zda vlastníci již nebyli vázáni souhlasem předchozích vlastníků předmětných pozemků. Znak nezbytné komunikační potřeby pro některé z uživatelů cesty dle názoru krajského soudu rovněž nebyl správními orgány správně posouzen a odvolací námitka, že tvrzená komunikace představovala nezbytnou komunikační potřebu, byla žalovaným zcela opomenuta.

22. Taktéž rozhodnutí žalovaného vydané po novém projednání věci bylo rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2016, č. j. 30 A 57/2014 - 111, zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání. Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku výslovně potvrdil postup a závěry správního orgánu I. stupně, potažmo žalovaného, ve vztahu k podmínkám zřetelnosti cesty v terénu i udělení souhlasu předchozích vlastníků s obecným užíváním svých pozemků, kdy v této souvislosti výslovně uvedl, že „(v) případě posouzení naplnění znaku zřetelnosti cesty v terénu správní orgány zcela správně (a též v souladu se závazným právním názorem předchozího zrušovacího rozsudku krajského soudu) zjišťovaly a posuzovaly stav před rokem 2008, tedy před tím, než došlo k narušení pokojného stavu. Tytéž závěry platí i ve vztahu k naplnění znaku uděleného souhlasu předchozích vlastníků s obecným užíváním svých pozemků, kterým jsou následní nabyvatelé a současní vlastníci pozemků vázáni. Ve vztahu k oběma těmito znaky bylo skutečně nutné (a krajský soud v tomto ohledu také správní orgány zavázal) zjistit a posoudit faktický stav, který zde byl v minulosti - v daném případě tedy před rokem 2008 a dříve, což také správní orgán I. stupně respektoval a tímto způsobem v předcházejícím řízení postupoval“ (pozn. zvýraznění textu doplněno krajským soudem).
23. Toliko ve vztahu ke zkoumání naplnění znaku nutné komunikační potřeby však krajský soud zavázal žalovaného, aby v tomto ohledu náležitě zjistil a doplnil skutkový stav věci, a to o aktuální potřebu a nezbytnost současných vlastníků využívat předmětné pozemky jednak k přístupu ke svým nemovitostem (včetně posouzení existence možného alternativního přístupu ke svým nemovitostem), a dále k přístupu k potoku a vodě za účelem možného obhospodařování svých pozemků (též včetně posouzení existence možného alternativního přístupu k potoku či jinému zdroji vody – např. studni). Pro naplnění znaku nutné komunikační potřeby, vždy nezbytně spojené s konkrétním účelem dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, bylo totiž dle krajského soudu nutné zkoumat nejen stav, který zde panoval v minulosti, ale posuzovat faktický stav, který zde existuje v době rozhodování správního orgánu.
24. Dle krajského soudu tedy bylo z výše uvedeného nade vši pochybnost zřejmé, jak měl žalovaný v dalším řízení dále postupovat a k čemu byl zrušovacím rozsudkem zavázán, když výše citovaný právní názor zcela logicky navazoval na závěry krajského soudu vyslovené v rozsudku ze dne 18. 12. 2012, č. j. 31 A 27/2012 - 91.

25. Při dalším rozhodování přitom žalovaný vycházel především ze stavu, jenž byl v předmětné lokalitě nastolen ke dni 26. 2. 2015, což mu nelze vytýkat, neboť pro žalovaného je rozhodný skutkový stav, který zde existuje v době jeho rozhodnutí a k jehož případným změnám v průběhu řízení tedy žalovaný je povinen přihlédnout. K tomuto dni nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného (ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. 5400/OD/MMB/9030/2015/-Ro-/1/), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 11. 2014, č. j. 14-16968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14, jímž byl omezen veřejný přístup na veřejně přístupnou účelovou komunikaci vedoucí po pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, a to úplným vyloučením veřejnosti. Dále v souladu s ustanovením § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích bylo žadatelům (osobám zúčastněným na řízení 1) Ing. M. H., Ph.D., 2) V. P., nar. X, 3) Ing. V. P., nar. X, a 6) Ing. J. H., Ph.D.), povoleno umístění dvou pevných překážek ve formě kovových uzamykatelných branek na hranice mezi pozemky p. č. x a p. č. x a mezi pozemky p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, a to za následujících podmínek: „1. Branky budou vsazeny do stávajícího oplocení v místech, kde se nachází účelová komunikace, viz. náskres, který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. 2. Žadatelé jsou povinni poskytnout klíče od branek majitelům pozemků p. č. x, x, x, x a x v k. ú. Bystrc, jichž se omezení přístupu bude týkat, a to tím způsobem, že dotčení majitelé musí mít klíče dříve, než dojde k uzamčení branek, aby jim nebyl znemožněn přístup na jejich pozemky. To se týká i případné výměny zámků. 3. V případě zájmu majitelů pozemků p. č. x, x, x, x a x v k. ú. Bystrc musí být tyto klíče poskytnuty i jim a to ve lhůtě 14 dnů (...).“
26. V době vydání napadeného rozhodnutí byla tedy situace v předmětné lokalitě taková, že posuzovaná cesta byla ve své horní části, tj. od komunikace vedoucí od garáží na ulici F. veřejná a tato vedla po okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, dále po okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, a dále napříč pozemkem p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc. Oproti tomu přístup veřejnosti na cestu umístěnou na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, byl v mezidobí omezen (vyloučen) a pozemní komunikace zde se nacházející tedy ztratila charakter „veřejné“ účelové komunikace. Při vědomí tohoto stavu věci žalovaný také formuloval výrok napadeného rozhodnutí, kterým byl nahrazen výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 2. 2014, č. j. 14-02693/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1528-11, tak že tento nově zní:
- „1a. Pozemní komunikace nacházející se v erozní rýze ležící na okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, dále na okraji pozemku p. č. x ze strany sousedního pozemku p. č. x, a dále vedoucí napříč pozemkem p. č. x všechny k. ú. Bystrc, je veřejně přístupnou účelovou komunikací v souladu s ustanovením § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) a to od nepaměti.
- 1b. Na pozemcích p. č. x, x, x, x, x, x, x, x, vše k. ú. Bystrc, se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích od 26. 2. 2015.“
- Vlastníkům pozemků p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, bylo dále uloženo podle ustanovení § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, aby z označené veřejně přístupné účelové komunikace odstranili pevné překážky a zajistili její zprůchodnění.
27. Přestože je krajský soud toho názoru, že změnový výrok 1b. žalobou napadeného rozhodnutí mohl být formulován přesněji, nelze mu co do faktických důsledků ničeho

vytknout, neboť s ohledem na rozhodnutí o omezení přístupu veřejnosti se od 26. 2. 2015 na pozemcích

p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, účelová komunikace dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, která by byla přístupná veřejnosti, skutečně nenachází. Na pozemcích p. č. x, p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, se nadále nachází pozemní komunikace, pro kterou byly stanoveny zvláštní podmínky, jež zaručují přístup a průchod vlastníkům sousedních pozemků. Výše citovaný výrok tedy dle krajského soudu zohlednil a odpovídá situaci nastolené právní mocí rozhodnutí o omezení přístupu veřejnosti v dolní části předmětné účelové komunikace, přičemž zajišťuje všem vlastníkům pozemků, kterých se omezení přístupu týká, pohyb po pěšině v celé její délce. Přístup k pozemkům v horní části pěšiny je zajištěn od garáží na ulici F., kde na pozemcích p. č. x, p. č. x a p. č. x, všechny v k. ú. Bystrc, je deklarována veřejně přístupná účelová komunikace. Dále je přístup k pozemkům (a to rovněž k pozemku ve vlastnictví žalobce), stejně jako pohyb majitelů zahrádek po pěšině směrem dolů v celé její délce až k potoku Vrbovci, zajištěn podmínkami stanovenými v rozhodnutí správního orgánu

I. stupně ze dne 21. 11. 2014, č. j. 14-16968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14, o omezení přístupu veřejnosti. Majitelům pozemků, jichž se omezení přístupu veřejnosti týkalo, musely být

dle podmínek stanovených v uvedeném rozhodnutí předány klíče od branek instalovaných na hranicích úseku s omezeným přístupem veřejnosti. Pohyb majitelů pozemků po pěšině tak může být nyní méně komfortní, s ohledem na nutnost překonat omezení v podobě branek

a pamatovat na nošení klíče, avšak pěšina je v celé svojí délce až k potoku Vrbovec průchozí.

28. V návaznosti na výše uvedené krajský soud zdůrazňuje, že smyslem a účelem přezkumu správních rozhodnutí je především poskytovat efektivní ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob, jak je to také vyjádřeno v ustanovení § 2 s. ř. s. Podle citovaného ustanovení poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Soud rozhodující ve správním soudnictví musí tedy vždy zkoumat, zda byla porušena veřejná subjektivní práva žalobce.

29. Žalobce přitom v nyní podané žalobě netvrdil, že by mu v přístupu na jeho pozemek (p. č. x v k. ú. Bystrc), bylo nadále bráněno, a pozemek by tak pro něj byl nepřístupný. Ve své replice v této souvislosti uvedl, že vlastník pozemku p. č. x v k. ú. Bystrc po nabytí právní moci nyní napadeného rozhodnutí překážky z pěšiny odstranil. V dalších částech pěšiny je omezen přístup veřejnosti, a to jejím úplným vyloučením, avšak přístup žalobce na pozemek v jeho vlastnictví a rovněž k potoku Vrbovci je zajištěn. Jak krajský soud konstatoval již výše, rozhodnutí o omezení přístupu veřejnosti na předmětnou účelovou komunikaci (ze dne 21. 11. 2014, č. j. 14-16968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14) je pravomocné, vykonatelné a svědčí mu presumpce správnosti. Odvolání právních předchůdců žalobce, pana P. Š. a paní J. Š., proti tomuto rozhodnutí bylo žalovaným zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně

bylo potvrzeno, přičemž rozhodnutí žalovaného nebylo napadeno správní žalobou. Podmínky stanovené ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 11. 2014, č. j. 14-16968/ZP, sp. zn. OŽPD/D/1161-14, jsou tedy pro adresáty tohoto rozhodnutí závazné a tito jsou povinni je dodržovat. Skutečnost, že žalobci byly klíče od branek opravdu předány, pak rovněž sám žalobce v podané žalobě potvrdil.

30. Krajský soud proto v nyní souzené věci s ohledem na vše shora uvedené dospěl k závěru, že žalobce nebyl napadeným rozhodnutím nijak zkrácen na svém právu k přístupu na svůj pozemek. Krajský soud si je vědom dlouhodobé snahy právních předchůdců žalobce a nyní samotného žalobce o zpřístupnění předmětné pěšiny v lokalitě potoka Vrbovce široké veřejnosti. Pro úplnost je však nutno doplnit, že žalobce není osobou – veřejným žalobcem, jemuž by svědčilo právo podat žalobu na ochranu veřejného zájmu (*actio popularis*), ale je oprávněn hájit pouze svá veřejná subjektivní oprávnění. Je přitom třeba mít stále na paměti, že předmětná účelová komunikace vede přes pozemky v soukromém vlastnictví, přičemž přístup veřejnosti byl na žádost jejich jednotlivých vlastníků omezen (vyloučen), a to správním rozhodnutím vydaným dle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, kterému svědčí presumpce správnosti.

VI. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
33. Pokud se jedná o výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení, podle § 60 odst. 5 s. ř. s. platí, že osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud může osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že krajský soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. července 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu